

سخنرانی جورج بوش رییس جمهور آمریکا در شصت و دومین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد

شصت سال پیش، نمایندگان ۱۶ کشور دنیا گرد هم آمدند تا در مورد اعلامیه بین المللی حقوقی جدیدی به تأمل بپردازند. سندی که آنها ارایه دادند، اعلامیه جهانی حقوق بشر نامیده می شود و این سند به عنوان موفقیت چشمگیر در تاریخ بشری به قوت خود باقی است. این سند با به رسمیت شناختن «منزلت ذاتی» و «حقوق برابر و لاینفک همه اعضای خانواده بشری» به مثابه «بنیان آزادی، عدالت و صلح در جهان» آغاز می شود و اکنون که در شصت و دومین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد گرد هم آمده ایم، معیارهای این اعلامیه باید چراغ راهنمای فعالیت مان در این جهان باشد.

تحقق وعده های این اعلامیه نیازمند مقابله طولانی مدت با تهدیدها است؛ نیز مستلزم پاسخ به نیازهای فوری امروز است. کشورهایی که در این نشست حضور دارند با یکدیگر تفاوتها و اختلافهایی دارند، اما برخی حوزه ها نیز وجود دارند که همه ما می توانیم در این حوزه ها به توافق برسیم. زمانی که انسانهای بی گناه در دام قتل و ترس گرفتار می شوند، این اعلامیه مورد حمایت قرار نمی گیرد. زمانی که میلیونها کودک از گرسنگی می میرند یا جان خود را بر اثر نیش پشه ها از دست می دهند، ما به وظیفه خود در جهان عمل نمی کنیم و زمانی که همه جوامع از رفاه و اقتصاد جهانی بی بهره اند، وضع همه ما به مراتب بدتر است. تغییر این شرایط مهم چیزی است که اعلامیه جهانی حقوق بشر آن را امر

«آزادی بزرگتر» می‌نامد... و این کار، وظیفه هر کشوری است که در این مجمع حضور دارد. این نهاد بزرگ باید برای اهداف بزرگ تلاش کند. تا انسانها را از ظلم و خشونت، گرسنگی و بیماری بی‌سواد و جهالت و فقر و ناامیدی آزاد سازد. هر عضو سازمان ملل متحد باید به این مأموریت آزادسازی ملحق شود.

نخست، مأموریت سازمان ملل نیازمند آزادسازی انسانها از ظلم و خشونت است. نخستین ماده اعلامیه جهانی حقوق بشر با این جمله آغاز می‌شود، «همه انسانها آزاد آفریده می‌شوند و در منزلت و حقوق برابر هستند.» اما تروریست‌ها و افراط‌گرایانی که انسانهای بی‌گناه را با هدف تحمیل دیدگاه نفرت‌انگیزشان بر بشریت می‌کشند، این حقیقت را انکار می‌کنند. پیروان این ایدئولوژی خشونت‌آمیز برای انسانهای متمدن در هر گوشه دنیا تهدید محسوب می‌شوند. تمام کشورهای متمدن باید با یکدیگر تلاش کنند تا جلوی این افراد را بگیرند. با مبادله اطلاعات درباره شبکه‌های آنها و مسدود کردن منابع مالی آنها و آوردن آنها به پای میز محاکمه.

در طولانی مدت، بهترین راه برای شکست دادن افراط‌گرایان، شکست دادن ایدئولوژی تاریک آنها با یک بینش امیدبخش است. بینش آزادی که این نهاد را تأسیس کرده است. سازمان ملل به کشورهایی که اخیراً در راه آزادی گام برداشته‌اند، ادای احترام می‌کند. از جمله اوکراین، گرجستان، قرقیزستان، موریتانی، لیبیا، سیرالئون و مراکش. سرزمینهای فلسطینی‌ها رهبران میانه روی دارند، رهبران مهمی که تلاش می‌کنند نهادهای آزادی بسازند که با ترور مبارزه کنند و قانون را تقویت کنند و به نیازهای مردمشان پاسخ دهند. جامعه بین‌الملل باید از این رهبران حمایت کند، طوری که بتوانیم دیدگاه دو دولت دموکراتیک، اسرائیل و فلسطین را پیش ببریم و آنها در کنار یکدیگر در صلح و امنیت زندگی کنند. شهروندان شجاع در لبنان و افغانستان و عراق رهسپار گزینه دموکراسی شده‌اند. اما افراط‌گرایان با هدف قراردادن آنها و قتل و خونریزی به این گزینه پاسخ داده‌اند. این یک نمایش قدرت نیست. بلکه شاهدهی بر ترس و واهمه است و افراط‌گرایان با قدرت‌شان دست به هر کاری می‌زنند تا این دموکراسیهای جوان را سرنگون کنند. مردم لبنان و افغانستان و عراق خواستار کمک از ما شده‌اند و هر کشور متمدنی مسئولیت دارد به

آنها کمک کند. نیز هر کشور متمدنی مسئولیت دارد از مردمی که از دیکتاتوری رنج می برد حمایت کند. در بلاروس، کره شمالی، سوریه و ایران، رژیمهای ددمنشی حقوق اساسی مردم شان را که در اعلامیه جهانی حقوق بشر ذکر شده است، انکار می کنند. آمریکاییان از اوضاع برمه که یک حکومت نظامی ۱۹ ساله است در آنجا ترس را حاکم کرده است، به خشم آمده اند. آزادیهای اساسی نظیر آزادی بیان، تجمع و مذهب به شدت محدود شده اند. اقلیتهای قومی تحت شکنجه قرار می گیرند. کار اجباری کودکان، قاچاق انسان و تجاوز جنسی فراگیر شده اند. رژیمی بیش از هزار زندان سیاسی دارد. از جمله آئونگ سان سوکی (Aung San Suu Kyi) که مردم برمه به سال ۱۹۹۰ حزب او را به طرزی قاطع انتخاب کردند.

حکومتهای نظامی همچنان سخت انعطاف ناپذیرند، اما تمایل مردم برای آزادی روشن است. امروز، یک سری گامهایی را برای کمک به ایجاد تغییر صلح آمیز در برمه اعلام می کنم. ایالات متحده مجازاتهای اقتصادی را بر رهبران این رژیم و حامیان مالی آنها تشدید خواهد کرد. ما ممنوعیت صدور رواید را بر آن کشورهایی که مسئول نقض فاحش حقوق بشر هستند و نیز بر اعضای خانواده آنها اعمال خواهیم کرد. به حمایت خود از تلاشهای گروههای بشردوستانه که برای کاهش فاجعه و مصیبت در برمه تلاش می کنند، ادامه خواهیم داد و من از سازمان ملل و همه کشورها درخواست می کنم از اهرم اقتصادی و دیپلماتیک خود استفاده کنند تا به مردم برمه در به دست آوردن آزادیشان کمک کنند.

در کوبا، حکومت دیرین یک دیکتاتور بی رحم به پایان عمرش نزدیک می شود. مردم کوبا برای آزادی آماده هستند و زمانی که کشوری وارد دوره گذار می شود، سازمان ملل باید بر آزادی بیان، آزادی تجمع و در نهایت بر انتخابات آزاد و رقابتی اصرار ورزد. در زیمبابوه، شهروندان عادی از یک رژیم مستبد و ظالم در عذاب هستند. حکومت خواستههای صلح آمیز برای اصلاحات را سرکوب و میلیونها انسان را مجبور به فرار از وطن شان کرده است. رفتار رژیم موگابه به مردم اش شکل تهاجمی دارد. و این رفتار نقض اصول اعلامیه جهانی حقوق بشر است. سازمان ملل باید بر تغییر در حراره اصرار ورزد و باید برای آزادی مردم زیمبابوه نیز پافشاری کند. در سودان، شهروندان بی گناه از سرکوب رنج می برند. و در

دارفور، انسانهای زیادی زندگی خود را در نسل کشی از دست می دهند. آمریکا بر ضد آنهایی که مسئول خشونت هستند با مجازات سخت و شدید پاسخ داده است. ما بیش از دو میلیارد دلار کمکهای بشردوستانه و حفظ صلح مهیا کرده ایم. من مشتاقانه منتظر برگزاری نشست شورای امنیت هستم که به ریاست رییس جمهور فرانسه بر موضوع دارفور متمرکز خواهد بود و از رهبری فرانسه در کمک به ثبات همسایگان سودان قدردانی می کنم و سازمان ملل باید با آگاهی به این چالش پاسخ بدهد و با استقرار فوری نیروهای حافظ صلح در دارفور به وعده هایش عمل کند.

دوم؛ مأموریت سازمان ملل نیازمند آزادسازی انسانها از گرسنگی و بیماری است. ماده ۲۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر تصریح می کند: «هرکسی حق معیار زندگی شایسته برای سلامتی و رفاه خودش و خانواده اش از جمله تأمین غذا، لباس، مسکن و مراقبت بهداشتی را داراست.» سازمان ملل در سراسر دنیا برای تحقق این وعده ها دست به تلاشهای جدیدی می زند. تغذیه افراد گرسنه مدتهاست خواست هر کشوری بوده است. امروزه بیش از نیمی از کمکهای غذایی از آمریکای تأمین می شود. ما بسته های غذاهای ضروری را به مردمان فقیر از اردوگاههای سودان گرفته تا مناطق فقیرنشین سراسر دنیا ارسال می کنیم. من برای کاهش گرسنگی ابتکار نو و جدیدی را پیشنهاد داده ام، مبنی بر اینکه آمریکا محصولات کشاورزان محلی در آفریقا و دیگر کشورها را بخرد، به جای اینکه غذاها را با کشتی به کشورهای توسعه یافته وارد کند. این اقدام به بهبود کشاورزی داخلی کمک خواهد کرد و گرسنگی و فقر را در کشورهای در حال توسعه از بین خواهد برد. و من از کنگره ایالات متحده می خواهم از این ابتکار حمایت کند. بسیاری از کشورهایی که در این سالن هستند در مبارزه با ایدز و مالاریا سخاوتمندانه کمک می کنند. پنج سال پیش در آفریقای زیر صحرا، یک بیمار مبتلا به ایدز به مرگ محکوم بود و کمتر از ۵۰ هزار نفر مبتلا به ایدز، خدمات درمانی دریافت می کردند. جهان با تشکیل صندوق جهانی به این بیماری پاسخ داد و این صندوق با کمک کشورها و بخش خصوصی با این بیماری در سراسر دنیا مبارزه می کند. ایالات متحده تصمیم گرفت با آغاز طرح اضطراری ۱۵ میلیارد دلار برای کمک به بیمار ایدز، گامی بیشتر بردارد. از سال ۲۰۰۳، این تلاش به آوردن وسایل پزشکی

و دارویی پیشرفته برای بیش از یک میلیون انسان در آفریقای زیر صحرا کمک کرده است. آن شروع خوبی است. پیشتر در سال جاری، پیشنهاد کردم تعهد اولیه ما دوبرابر به ۳۰ میلیارد دلار برسد. با همکاری یکدیگر، جهان می‌تواند ریشه ایدز را نابود کند - یک بار برای همیشه.

مالاریا نیز دیگر بیماری مهلک محسوب می‌شود. در برخی کشورها، مالاریا نیز به اندازه ایدز زندگی انسانها را نابود می‌کند - بیشتر قربانیان این بیماری کودکان زیر پنج سال هستند. هر کدام از این مرگها بی‌خود و بی‌جهت است، زیرا این بیماری قابل پیشگیری و قابل درمان است. جهان می‌داند چه کاری برای جلوگیری از مالاریا انجام دهد - نصب شبکه‌های تور و سم‌پاشی کردن داخل خانه‌ها و انتقال مواد دارویی برای درمان این بیماری. دو سال پیش، آمریکا طرح یک میلیارد و دویست میلیون دلاری را برای بیماری مالاریا مطرح کرد. کشورهای دیگر و بخش خصوصی نیز کمکهای حیاتی می‌کنند. از هر عضو سازمان ملل می‌خواهم بر این موضوع تمرکز کند، راههای جدیدی برای ملحق شدن به این آرمان پیدا کند و ما را به روزی برساند که شاهد مرگ بیماریهای مالاریا نباشیم.

سوم؛ مأموریت سازمان ملل نیازمند آزادسازی انسانها از بند جهل و بی‌سوادی است. ماده ۲۶ اعلامیه جهانی حقوق بشر تصریح می‌کند: «هر کس حق آموزش دارد.» و زمانی که کشورها سرمایه‌گذاریهای لازم را برای آموزش مردم‌شان می‌کنند، تمام جهان از آن نفع می‌برند. آموزش بهتر، استعداد و نیروی بالقوه شهروندان کشورها را شکوفا می‌کند و بر رفاه همه ما می‌افزاید. آموزش بهتر، سلامتی بهتر و استقلال بیشتر را ارتقاء می‌دهد. نیز آموزش بهتر، قدرت دموکراسی را افزایش می‌دهد و جذابیت ایدئولوژیهای خشونت‌آمیز را تضعیف می‌کند. بنابراین، ایالات متحده به کشورهای جهان ملحق می‌شود تا در فراهم کردن آموزشی بهتر برای مردم این کشورها کمک کند.

یک آموزش خوب با مربی‌های خوب آغاز می‌شود. در مشارکت با دیگر کشورها، آمریکا به آموزش بیش از ۶۰۰ هزار مربی و مجری کمک کرده است. یک آموزش خوب به متون درسی خوب نیاز دارد. به این ترتیب، آمریکا در مشارکت با کشورهای دیگر، دهها میلیون کتاب درسی توزیع کرده است. یک آموزش خوب نیازمند دسترسی به مدارس خوب

است. از این روی، آمریکا در مشارکت با دیگر کشورهای دنیا به افزایش معیارهای مدارس شان کمک می‌کند و برای کمک به تحصیل دانش‌آموزان در مدارس ایالات متحده بورس تحصیلی مهیا می‌کند. در همه تلاشهای آموزشی مان، کشور ما تلاش می‌کند تا دسترسی زنان و دختران را برای داشتن فرصت در آموزش مناسب توسعه بدهد.

و در نهایت، مأموریت سازمان ملل نیازمند آزدسازی مردم از فقر و ناامیدی است. ماده ۲۳ اعلامیه جهانی حقوق بشر تصریح می‌کند: «هر کسی حق کار، انتخاب آزاد شغل و شرایط عادلانه و مطلوب کار دارد.» در قرن بیست و یکم، این امر نیازمند تضمین مردم در کشورهای فقیر است تا آنها نیز از همان فرصتی که شهروندان کشورهای مرفه از اقتصاد جهانی بهره‌مندند، برخوردار باشند. سازمان ملل، کمکهای اقتصادی حیاتی مهیا می‌کند تا به کشورهای در حال توسعه کمک کند اقتصادهای خود را رشد دهند و نیروی بالقوه خود را تحقق بخشند. ایالات متحده نیز با این موضع موافق است؛ ما کمکهای توسعه به این کشورها را به نحو چشمگیری افزایش داده ایم و به شیوه‌های نوآورانه این کمکها را انتقال می‌دهیم. ما گزارش چالش هزاره (Millennium Challenge Account) را آغاز کردیم تا کشورهایی را مورد تشویق قرار دهیم که عادلانه حکومت می‌کنند، با فساد مبارزه می‌کنند، در مردم خود سرمایه‌گذاری می‌کنند و اقتصاد آزاد را توسعه می‌دهند. با این کمک، ما به سراغ مشارکت با کشورهای در حال توسعه می‌رویم نه به دنبال پدرمآبی با آنها. و تضمین می‌دهیم دلارهای کمکی ما به دست آنها برسد که نیازمند هستند - و نتایج خود را محقق سازد.

در طولانی مدت، بهترین راه نجات مردم از فقر از طریق تجارت و سرمایه‌گذاری است. کشوری که فضای آزاد دارد و با جهان تجارت می‌کند به پادشاهی اقتصادی دست پیدا خواهد کرد که فراتر از میزانی است که می‌توانند از طریق کمک خارجی به دست آورند. در طی دهه ۱۹۹۰، کشورهای در حال توسعه‌ای که تعرفه‌های خود را به نحو چشمگیری پایین آوردند شاهد رشد سه برابری درآمد سرانه کشورشان سریعتر از دیگر کشورهای در حال توسعه بودند. بازارهای باز می‌توانند رشد را تحریک کنند، سرمایه‌گذاری را تشویق کنند، شفافیت را بیشتر کنند، حکومت قانون را تقویت کنند و به کشور، کمک کند تا به خودشان کمک کنند. اکنون جامعه بین‌الملل فرصتی تاریخی دارد تا با از سرگیری

مذاکرات تجاری دور موفقیت آمیز دوحه، بازارهای جهانی را در سراسر دنیا باز کند. یک نتیجه موفقیت آمیز در دور دوحه باعث گشایشهای واقعی و اساسی در بخش کشاورزی، کالاها و خدمات و تلاشی واقعی و اساسی در پایانه های تجاری خواهد شد. بزرگترین کشور تجاری دنیا از جمله کشورهای در حال توسعه بزرگ، مسئولیتی ویژه دارند تا برای کاهش موانع تجاری تصمیمهای سیاسی سختی بگیرند. آمریکا برای اتخاذ این تصمیمهای ضروری هم اراده دارد و هم انعطاف پذیری. مذاکرات ما در ژنو این امر را به خوبی نشان می دهد. من از رهبران دیگر کشورهای دنیا نیز می خواهم مذاکرات خود را در این راستا جهت گیری کنند و خوشبین هستم که می توانیم به یک توافق خوبی در دوحه برسیم - و از این فرصت یک بار برای همیشه برای نسل آتی استفاده کنیم.

در عین حال، آمریکا به دنبال کردن توافقهایی که تجارت و سرمایه گذاری را در هر جایی که بتواند انجام دهد، ادامه خواهد داد. اخیراً با کشورهای پرو، کلمبیا و کره جنوبی توافقهایی آزاد تجاری را امضا کردیم. این توافقهها دارای ارزشهای بازارهای آزاد - شفافیت و کنترل عادلانه، احترام برای مالکیت خصوصی و حل مناقشات تحت قوانین حقوق بین الملل هستند. اینها توافق نامه های خوبی هستند و اکنون آماده رای گیری در کنگره اند و من از کنگره درخواست می کنم هر چه زودتر این توافق نامه ها را تصویب کند. در عین حال که آمریکا با سازمان ملل همکاری می کند تا نیازهای فوری را کاهش دهد، همچنان همه کشورها باید چالشهای طولانی مدت را مورد توجه قرار دهند. ما همه باید آماده برخورد با بیماریهای فراگیری باشیم که می توانند باعث مرگ و مصیبت در گستره ی جهانی شوند. با تلاشهای یکدیگر می توانیم از تکثیر سلاحهای کشتار جمعی جلوگیری کنیم. با یکدیگر می توانیم با چالشهای امنیت انرژی و محیط زیست و تغییرات جوی برخورد کنیم. از بحثهای مربوط به تغییرات آب و هوایی در کره زمین که شب گذشته با دبیر کل سازمان ملل در میان گذاشتیم استقبال می کنم. من مشتاقانه منتظر مباحث بیشتر در نشست بزرگ در واشنگتن در هفته آینده هستم. اهدافی که امروز تشریح کردم نمی تواند در طول یک شب به دست بیاید - و نیز نمی تواند بدون اصلاح در این نهاد مهم حاصل شود. ایالات متحده متعهد به یک سازمان ملل قوی و سرزنده است. اما مردم آمریکا از شکستهای شورای حقوق بشر

ناامید هستند. این نهاد در برابر سرکوبهایی که در رژیمهایی از هاوانا گرفته تا کاراکاس، پیونگ یانگ و تهران صورت می‌گیرد، سکوت پیشه کرده است. و این در حالی است که انتقادهای خود را فقط بر اسرائیل متمرکز می‌کند. سازمان ملل برای معتبر ماندن درباره حقوق بشر در جهان باید شورای حقوق بشر را اصلاح کند. برخی نیز خواستار اصلاح ساختار شورای امنیت شده‌اند که از آن جمله خواستار افزایش اعضای این شورا هستند. ایالات متحده آماده شنیدن به این پیشنهادها است. ما معتقدیم ژاپن از آمادگی و شرایط بهتری برای عضویت دائمی در شورای امنیت برخوردار است و کشورهای دیگر نیز باید این موضوع را مورد بررسی و توجه قرار دهند. ایالات متحده به همه ایده‌های خوب گوش فرا خواهد داد و ما از تغییرات شورای امنیت به عنوان بخشی از اصلاحات گسترده سازمان ملل حمایت خواهیم کرد و در این راستا، کشورهای عضو را برای همکاری با نهادی فرا می‌خوانم که به معیارهای اخلاقی سخت وفادار است و به اصول مهم و والای اعلامیه جهانی حقوق بشر عمل می‌کند.

با تعهد و جسارت این اجلاس، می‌توانیم جهانی بسازیم که مردم در ابراز بیان، تجمع و مذهب آزاد باشند؛ جهانی که کودکان هر کشوری در سلامتی رشد کنند، به آموزش مناسب دسترسی داشته باشند و با امید به آینده بنگرند؛ جهانی که فرصت‌ها مرزها را در می‌نوردد. آمریکا به سمت این نگرش پیش خواهد رفت که در آن همه یکسان آفریده شده‌اند و آزادانه به دنبال رویاهایشان هستند و این نوع نگرش باور و اعتقاد اساسی کشورم است. آن وعده‌ای که این نهاد بر اساس آن پایه‌گذاری شد و با عزم ما، این نوع نگرش می‌تواند آینده جهان مان را شکل دهد.